

Псевдохристиянська спільнота «Школа єдиного принципу» («Школа духовного подвижництва»)

В статті критично розглядається вчення Ольги Асауляк та її організація «Школа єдиного принципу». Розкриваються основні постулати цього релігійного руху та їхня повна несумісність з християнським віровченням та світоглядом.

Ключові слова: «Школа єдиного принципу», «Школа духовного подвижництва», окультизм, псевдохристиянство, Ольга Асауляк.

Засновницею і лідером цього релігійного руху є Ольга Асауляк. Біографічні відомості про неї досить обмежені. З того, що відомо, народилася у м. Балки Одеської області, дитинство провела на Уралі в Пермській області Росії. Середню школу закінчила на Сахаліні, вищої освіти не отримала. У віці 21-го року вийшла заміж, має двох дорослих дітей. Працювала в Києві монтажною радіоапаратури. За її словами, займалася збіркою космічних супутників та апаратури для них. Ольга Асауляк вказує, що певні «містичні» аспекти проявлялися в неї з самого дитинства – «Те, що зі мною відбувається, це йде реалізація просто закладена, я думаю, з народження, з дитинства. З дитячих років йшла поезія, вірші ... З 13-14 років я отримувала інформацію. Не знаючи, як це називається, я просто записувала в зошиті. Інформація проходила через натхнення, через думку. У мене просто була потреба писати».

Також, за її словами, в підлітковому віці списувала цілі зошити текстами з фізики елементарних частин, а в п'ятнадцять років була знайома з холодними термоядерними реакціями на рівні мікроструктур далеко не по земним підручникам. В 30 років вона почала чути голос у своїй свідомості, який говорив – «Розум Космосу скрізь! Думай, думай, думай!» Відтак, з початком «Перебудови» Асауляк полишає роботу і починає займатися «цілительством». В якості піддослідних для своїх перших експериментів з цілительства та духовних практик вона обирає хворих дітей: «Коли я на усвідомлення вийшла, чим я повинна займатися, у мене пішла реалізація цілительства. Я три роки працювала індивідуально в центрі з чорнобильськими дітками. Працювала з лейкозниками, з дітьми з вадами серця. Ось це як прелюдія. Тобто я набрала досвіду саме роботи з людьми. Потім з'явилися учні. Потім стали вже масово люди просити, щоб я передавала ці зна-

ння. І не тільки по цілительству, а взагалі по законам світобудови, по тому, як все спрацьовує».

На початку 90-х у Асауляк починаються постійні «контакти» з космічними духами, які вона називає сеансами трансмутації, або перебудови організму. Її «зв'язковий» носить ім'я «Учителя», або «ієрарх», через нього вона начебто постійно отримує інформацію з космосу. За її словами «Учитель-Ієрарх» є послухником і наставником, через якого земляни можуть таємничо з'єднується з Христом. Завдання займатися цілительством Асауляк, начебто, отримала також із космосу, метою її цілительства оголошено лікування душ, відновлення віри, створення нового покоління людей. Згодом Ольга Асауляк, усвідомивши себе посланницею космосу та побувши координатором космічного плану, стає «земним щаблем Ієрархії», а згодом отримує ступінь «послушника Божественного Плану» та «космічного наставника». Звичайно, перевірити достовірність усіх «регалій» пані Ольги навряд чи вийде, адже єдиним критерієм, який їх визначає, є вона сама. Подальше своє становлення на цьому шляху Асауляк описує наступним чином: «Через 2 роки усвідомленого контакту з невидимим світом («Системою») відбулось так зване «народження зірки». Перехід з одного рівня на інший супроводжувався відкриттям нового каналу, перебудовою організму. Із всіх моїх клітинок виливався вогонь, дихання теж було вогненно-гарячим... Внутрішнім зором побачила шар, який світився та летів на мене із шаленою швидкістю. По тілу пройшли судоми. Кожна клітина організму пульсувала, жила, думала. Здавалось, у мене тисяча сердець... Я відчула свій організм живим оголеним серцем..., готовим звільнитись від невидимого плоду! Пологи нарівні серця!... Важкість в голові, свинцеві ноги, розпухлі губи і розлитий потугоподібний біль по всьому тілу. Вогненний шар наближався ... Хвиля, що обпікає, вдавляла мене в постіль так, що заскрипіли пружини. Різкий біль, як від опіку, пробив область міжбрів'я, вогненным клубком пройшов униз через горло і увійшов у серце... Пробудження було тяжким... Скільки я пролежала без свідомості?... Дотягнулась до дзеркала... – на лобі чітко проступав опік у формі малинового хреста... Я в безпам'ятстві пролежала більше доби». Думається, коментарі тут зайві.

Саме ж вчення, якого Асауляк навчає своїх послідовників є досить розмитим та синкретичним і являє собою суміш різноманітних релігійно-окультних поглядів, але при всьому цьому Ольга Асауляк та її послідовники вважають себе справжніми православними. Хоча у цій релігійній спільноті приналежність до якоїсь конфесії є абсолютно не обов'язковою, адже проповід-

ується щось на кшталт «надрелігійності». Такий підхід дозволяє вербувати до лав організації представників будь-яких традиційних релігійних спільнот. Проте доктрина Асауляк у багатьох ключових моментах не сумісна з християнством в цілому. Слідом за своїми вчителями – Блаватською й Реріхом та багатьма іншими окультистами, Асауляк також дотримується пантеїстичного світогляду. Однак свій пантеїзм вона полюбляє наповнювати псевдонауковими висловами: «В атомі менша сила, ніж в хрононі – вакуумній мікрочастинці, що містить в собі всю енергію відпрацьованих циклів Всесвіту. Ще в більш малій мікрочастинці, до якої не досягає не лише людська свідомість, але й свідомість Небожителів, міститься енергія всієї світобудови (більше 500 проявлених Всесвітів). Це і є нульовий Абсолют, першо-ген або БОГ: Б-езначальний О-нульовий Г-ен». Ідея ховати недолугість власних побудов у новоствореній термінології не нова і давно використана в інших культурах, варто згадати хоча б «саєнтологію» Рона Хаббарда. Зрештою, проілюстровані погляди, як вже зазначалося, входять в чітке протиріччя з християнством. З одного боку сповідується Бог – Особистість, з іншого – вся доктрина просякнута пантеїзмом. Дотримується Асауляк і вчення про «карму», проте у неї ця ідея не поєднана з реінкарнацією і не витікає з неї. Чітка відмінність від християнства проявляється і в багатьох інших моментах вчення Ольги Асауляк:

- Божество вона визнає пристрасним та змінним «Творець ... Сам обмежує Себе .... Будь-яке самообмеження викликає біль». А також багатоскладовим: «... Бог ... весь він розумно-духовна сутність, що складається з живих духовно-інтелектуальних мислячих матерій» «Божество, будучи Духом, утворює тіло – світ». «Органами, нервами, тканинами Бога-Творця є цивілізації, зоряні системи, галактики на тонких планах буття».
- Вважає, що між Богом і творінням існує посередник – «першоматерія, яка себе не пізнала» і яка повинна бути четвертою іпостассю Бога.
- Вважає, що Творець начебто відповідальний за гріх і зло у світі.
- Вважає, що душа людська, як частинка божества, існує задовго до тіла.
- Визнає, що у світі діє закон карми - закон винності.

Для завчасного захисту від критичних зауважень Асауляк вчить про наявність у критиків «духоманії» і так званих – антисерпіна і ентропії. Антисерпін – це начебто застійна енергія. «Вона розвинена у мирян і священників, які перетворюють Святі

Догмати в мертво застиглу догму», – що веде до стану ентропії, тобто прихильності людини до класичного православного віровчення. Інакше кажучи, прихильники вчення «ШЄП» мають переглянути свої погляди на догмати віри як на застарілу «омертвілість прогнилих форм – старих посудин, непридатних для нового молодого вина».

Власних богослужінь «Школа єдиного принципу» не проводить, адепти можуть відвідувати православні богослужіння, проте, деякі власні культові дії все ж мають місце. Зокрема дихальні вправи, медитації, або так звані інсайди, тобто входження всередину свого «сердечного храму». «Проекція серцевого центру на спинномозковий канал знаходиться в центрі між лопатками. Саме тут відбувається «запліднення» душі людини енергією Духа ...». За вченням Асауляк, в спинномозковому каналі розташований і так званий «космічний вмикач», який з'єднує людину з «Світовою Лінією в Космосі». Наприклад, той, хто медитує, «вдиhaє через центр сонячного сплетіння з напрямком потоку енергії в точку «космічного вмикача» одночасно з уявним посилом: «В Ім'я Отця і Сина і Святого Духа. На видиху з «космічного вмикача» через тім'яний центр з уявною посилкою: Амінь». Окрім дихальних вправ в культову практику входять і так звані інсайти, або діалоги з «надсвітovими духовними сферами» – споглядальна практика. Асауляк описує це так: «Твій спинний мозок перетворюється на єдину вібруючу струну, завмирає подих, перестає битися серце. Тебе немає. Є Він Єдиний, що увійшов, в тебе, як входять у вівтар свого храму. Так відбувається літургія серця ...».

Практика ж входження в «інсайт» має відбуватися наступним чином:

1. «Відкриття каналу знаком хреста»;
2. «Енергетичний водоспад 33 секунди» (цей «водоспад» є уявленням себе, начебто під потоком реального водоспаду, зі всіма відповідними відчуттями);
3. «Набір енергії через Ісусову молитву»...

Далі йде сам «інсайт», в якому адепти, частіше всього під музику, уявляють різні картини в основу яких покладені релігійні сюжети, образи побудови всесвіту, в центрі яких розміщується якийсь «творець». Таким чином, уся практика «інсайту» є нічим іншим, як візуалізацією, уявою, від якої начебто з'являються якісь «астральні виходи», зустрічі з «істотами інших світів», так званими «кураторами» (які спрямовують рух пошуків учня).

Членам секти, які є прихожанами православних храмів, даються настанови на Сповіді своєї приналежності до «ШЄП» не

повідомляти. Це і не дивно, адже протиріччя з православним віровченням носять чіткий та критичний характер і голос Церкви з цього приводу однозначний. Діяльність Ольги Асауляк та її вчення було засуджено Архієрейським Собором УПЦ Київського Патріархату на засіданні 14 травня 1999 року. Собор виніс наступну постанову: «Висловити глибоке занепокоєння з приводу проникнення у православне середовище різних окультних вчень. Ці вчення, прикриваючись своєю удаваною належністю до Православ'я, насправді не тільки не відповідають спасительному вченню Святої Соборної і Апостольської Церкви, але й відкрито протиставляють себе їй. До таких вчень, зокрема, належать теософія Олени Блаватської та її послідовників, вчення «Живої етики» сім'ї Реріхів, вчення Ольги Асауляк, а також інші вчення та практики, засновані на нехристиянських способах спілкування з духовним світом. Маючи відомості про проникнення названих вчень у середовище вірних і навіть духовенства, звернути увагу преосвящених архипастирів та пастирів Української Православної Церкви Київського Патріархату на невідповідність вищеназваних вчень віровченню Православної Церкви і категорично заборонити їх підтримку та розповсюдження в будь-якій формі з боку вірних Київського Патріархату».

---

1. Протоіерей Валерій Алексеев. «Обличительное богословие» (Современные ересечения, секты и исповедания. Ересечение Иоанна Береславского, секта «Богородичный центр»; ересечение Ольги Асауляк; секта «Школа единого принципа». – Одесса: 2009
2. Протоіерей Владислав Софийчук «Древние ереси ожили: школа Ольги Асауляк». – К.:2005
3. Ольга Асауляк. Книга Огней. Катарсис. Сактывкар, 1994
4. Ітервю Ольги Асауляк - <http://www.cirota.ru/forum/view.php?subj=15950>
5. А. Осипов, С. Дяченко. «Оккультизм в православной упаковке»
6. Белое братство, Виссарион, Ольга Асауляк... Кто следующий? // Запорожье православное. - 1997. - №14.

